

TORONYIRÁNY

XII. 18.

2018. május 6.

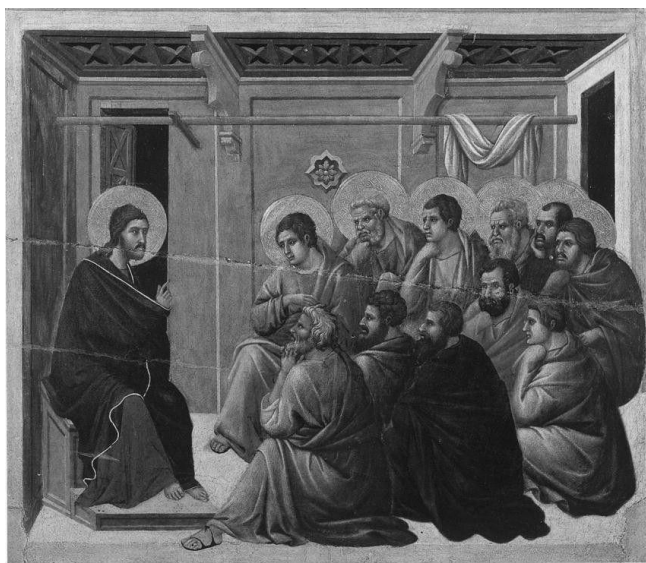

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Húsvét 6. vasárnapja

Anyák napja

Május 7. Boldog Gizella

Jézus tanításából tudjuk, hogy az Atya szeretettel fordult a világ felé, és ezt a szeretetét Jézusban realizálta. Amennyiben tehát Jézus azonosította magát velünk, annyiban biztosított minket arról, hogy a reá irányuló atyai szeretet ránk is vonatkozik. Minél erősebb bennünk ez a hit, annál több indíttatást kapunk a szeretetre. De ez a szeretet nem merülhet ki érzelmekben és szavakban. Annak kifejezése csak a parancsolatok teljesítése lehet. Jézus maga is úgy tanúsította szeretetét az Atya iránt, hogy maradék nélkül elvállalta a tőle kapott küldetést. Nekünk a Krisztustól kapott küldetést és feladatot kell elvállalni. A szeretet állandósítása egyenlő a kötelesség teljesítésével. Azt is kiemelte Jézus, hogy ő az Atya iránt való szeretetét az áldozat vállalásával mutatja ki a világ előtt. Ennek megfelelően ő is követelheti, hogy a benne hívők áldozatok árán is tanúsítsák az iránta való szeretetet. Meggyőző ereje csak ennek van. Ugyanakkor következik belőle az a lélektani fordulat, amelyre ő maga mutat rá: azért mondja el mindezt, hogy az ő öröme bennünk legyen és hogy az örömünk teljes legyen. Az ő öröme az, hogy egészen megtette az Atya akaratát és ezzel megmaradt szeretetében. Ezt az örömet akarja átadni minden hívőnek. Egyúttal az élet teljességét is itt kell keresni.

Gál Ferenc

Az Imaapostolság szándéka

Evangelizációs: A laikusok missziójáért: Hogy a laikus hívők kreativitásukat latba vetve napjaink kihívásainak szolgálatában eleget tegyenek sajátos küldetésüknek.

A szentmise olvasmányai

- 1. ApCsel 10,25-26.34-35.44-48** Cezáreában a pogányok közül is többen befogadják az evangéliumot, megtérnek és megkeresztelkednek.
- 2. 1Jn 4,7-10** Az igazi szeretet az, amit Isten nyilvánított ki irántunk, amikor elküldte Fiát, hogy általa nyerjünk teljes életet.
- 3. Jn 15,9-17** Amint az Atya szereti a Fiút, Jézust, úgy szeret ő is bennünket, és azt akarja, hogy mi is ezt a szeretetet nyilvánítsuk ki egymás iránt.

„Barátainknak mondalak benneteket”

Ha jól megfigyeljük az evangélium tanítását, észrevesszük, hogy Jézus minden vonatkozásban meghatározza a keresztény élet lényegét.

Az előző vasárnapon arról elmélkedhettünk, hogy Jézus az élet feltétele és teljessége, nélküle semmit sem tehetünk, nélküle nem üdvözülhetünk. Egész nagyszerű vállalkozásunk és keresztény életformánk belőle nő ki, s a keresztény élet az ő életének a folytatása.

A mai vasárnap liturgiája elmondja, hogy a Jézussal való benső egységünknek mi a belső tartalma. Továbbá: milyen szellemi, lelki magatartás biztosíthatja Jézussal való „életani” egységünket.

Ő maga a barátság szóval jellemzi kapcsolatunkat. Ebben pedig nem a fölé, illetve alárendeltségi viszony nyer hangsúlyt, hanem a szeretet, az egyenlőség és a személyesség. Igen, az egyenlőség is, legalább megközelítőleg, a célok azonosítása és az egymáshoz hasonulás vonalán. Amennyire lehetséges, hasonlóak akarunk lenni egymáshoz.

Mennyire más ez a kapcsolat, mint az ószövetségi volt Isten és ember között. Az ószövetségi embert főként Isten hatalma és a törvény irányította útjain, minket azonban Isten személyes szeretete, mely egy személyben jelent meg: Jézus Krisztusban. Jézus szavaiból világosan kitűnik, hogy a vele való barátságunknak ez a személyes isteni szeretet az alapja. (Tudjuk, mit tesz, s mindent elmondott nekünk.) Mi tehát nem a hatalomnak és a törvénynek kell, hogy engedelmeskedjünk, hanem a szeretetnek, amellyel ő szeretett minket, és a kegyelemnek. Ez a szeretet barátságunknak alapja és egyben feltétele is. Jézus csak azokat mondja barátainak, akik megte-

szik parancsát, ez a parancs pedig nem más: „Szeressétek egymást, amint én szeretlek benneteket!” Ez a norma – első pillanatra – nehezebbnek látszik, mint az ószövetségi törvény, hiszen határtalanul, szinte körülírás nélkül az egész életet, a teljes odaadást követeli tőlünk. Mégis könnyebb teljesíteni, mint az ószövetségit, mert nem a betű és a tekintély támogatja csupán, hanem Jézus teljes életének a sodró ereje és példája.

Jézushoz fűződő barátságunk egyben a keresztények egymásközi barátságának is forrása és mintája. Jézus miatt és Jézus által kell egymással barátságban élnünk. Jézus élete határozza meg egymáshoz való kapcsolatunkat és szeretetünket. Ahogyan egy keresztény közösség jelmondatában olvasható: „Ha a te életed Krisztus és az én életem is Krisztus, akkor a te életed az én életem, és az én életem a te életed.”

Csanád Béla

Szeretet és öröm

1. Jézus a barátság témáját kifejezetten összekapcsolja a szeretet témájával: „Senki sem szeret jobban, mint az, aki életét adja barátaiért.” Tudjuk, hogy ezek a szavak Jézus életáldozatára vonatkoznak, az ő kereszthalálára, amely itt, a János-evangéliumban egészen mint baráti szolgálat szerepel. Az életáldozatnak ez a készsége teszi a barátságot hitelessé. Jézus övéért odaadta életét, ezért lett mindenkorra „hítelre méltó”. Jézus ebben a halálra kész szeretetben az Atya iránta való szeretetének a továbbadását látja: „Amint engem szeret az Atya, úgy szeretlek én is titeket.” Ezért így hangzik barátaihoz intézett figyelmeztetése: „Maradjatok meg szeretetemben.” És: „Szeressétek egymást!” Jézus baráti köre tudta, hogy az Atya szeretetével van körülveve, és hogy ennek a szeretetnek a továbbadására van kötelezve. Ezt a jánosi közösségekben minden szentimentalizmus nélkül megértették, ahogyan az 1Jn 3,16-18 mutatja: „A szeretetet arról ismerjük fel, hogy életét adta értünk. Nekünk is kötelességünk életünket adni testvéreinkért. Hogyan marad meg az Isten szeretete abban, aki – bár bőven van neki a világ javából – mégis, amikor látja, hogy testvére szűkséget szenved, elzárja előle a szívét. Gyermekeim, ne szeressünk se szóval, se nyelvel, hanem tettel és igazsággal.” Jézus baráti körébe az egész szűkséget szenvedő világ beletartozik. Az ilyen közösségi életnek a gyümölcse az öröm.

2. „Ezeket azért mondom nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek is, és teljes legyen az örömötök.” Ha barátok együtt vannak, öröm uralkodik köztük. Az életből vett tapasztalat ezt mutatja. Az Apostolok Cselekedetei arról tudósít minket (2,46), hogy a jeruzsálemi ösközösség tagjai „egy szívvel-lélekkel és örömmel” vettek részt közös étkezéseiken. Jézus barátainak az összejövetelét tehát az öröm jellemzi, különösen az eucharisztia ünneplését. A húsvéti öröm. Az egyháznak az örvendezők közösségének kellett lennie, amely Jézus szeretetét sugározta és örömét terjesztette szét. Így a mai evangéliumban (Jn 15,9-7) a hármastematika: barátság, szeretet, öröm olyan „közösség-képet” állít szemünk elé, amelyről nyíltan meg kell mondanunk, hogy – sajnos – egyáltalán nem egyezik meg a mi plébániánk megszokott, „Jó polgári” közösségi képével. Még sokat kell tanulnunk és igyekeznünk, hogy valóban Jézus közösségévé legyünk.

Franz Mussner

Többet „mézszel”, mint erővel (17.)

Gyermekek, konfliktusok és kompromisszumok

A rend akadályozza, hogy hozzáfogjunk

Egy aktív gyermektől nem követelhetjük meg, hogy csodálatos gyűjteményét ládába, papírdobozokba és fémdobozokba zárja. Így egyrészt elveszíti az áttekintést és az összefüggéseket, másrészt minden holminak elérhetőnek kell lenni, mert valamit akar vele kezdeni. Szórakoztatja, ha holmiját egyszerűen csak nézi, vagy újból elrendezi, mégpedig saját módszere szerint. Nem szabad beavatkozni, mert leromboljuk a bevezetett rendszert. Amikor mindent nem a saját elképzelése szerint kell neki elrendezni, akkor a gyermek elveszíti cselekvési kedvét. Belenyugszik, hogy holmijáról úgy is Ön dönt és nem fogja semmi sem érdekelni.

„Rakj mindent újra rendbe, amit a polcraó leráncigáltál!”

Sok édesanya és néhány édesapa azt gondolja, hogy egy lakásnak nem kényelmesnek, hanem mutatósnak kell lennie.

A mutatós legyen rendes és tiszta. Itt szívesen lakunk. Az élet nem más, mint állandó egyensúly a zűrzavar és a rend között. A gyermekek nem sokáig gyermekek. Túl gyorsan felnőtté válnak. A néhány év alatt, amikor a gyűjtés és a gyermekes rend jellemzi őket, meg kellene tanulniuk a dolgok felett uralkodni és azokat rendben tartani. Más a helyzet, ha a mindenki által használt nappalit raktárrá akarjuk változtatni. Ezt nem kell engedni. A nappalinak csak egy negyede vagy ötöde egy személyé. A saját játszószobák lehet egészen a gyermeké. Amikor a gyermekeknek van saját sarkuk, ahol ők parancsolnak, akkor könnyebb a nappalit mindenki közös helyiségének tekinteni.

Amikor egy gyermek intenzíven játszik, nem tud rendet tartani. Minden darabra szűksége van – mégpedig látótávolságban!

Játék után sem tud rendet tartani!

Gyermekrend – felnőttrend

A mi rendszeretünk nagyon különbözik a gyermekétől. A gyermekeknek át kellene venniük bizonyos rendstruktúrákat, ha azok ésszerűek. Az ollót, a törölközőt használat után arra a helyre kellene a gyermeknek visszavinni, ahol a helye van, és mások is ott keresik. A gyermekek látják, hogy a felnőttek életében a rendszeretettel időt takarítanak meg. Ezt a szokást át is veszik. Ez nem idegesítő, hanem nyugtató. Nem szabad a rendet erőltetni: ha nem értik, tiltakoznak ellene, legfeljebb ímmel-ámmal teszik.

Amikor megkíméli gyermekét ezektől a szülői hibáktól, egészen látványos módon csökkennek az összeütközések, Ön pedig megkíméli az idegeit!

Tulajdonképpen a gyermekek nagyon békeszerető, békesen lehet együtt élni velük. Ezért be kell tartani néhány alapvető szabályt: ne tegyél egy gyermekkel olyan dolgot, ami neked sem tetszene!

Két erény: türelem és humor

Türelem és higgadság

A türelmes embernek nincsen túlzottan jó híre. Úgy gondolom, hogy ez az állítás, tévedésből ered. A csendben tűrő emberre gondolunk, aki mindent lenyel és meg sem mukkan, vagy aki érzéketlen és hagyja, hogy kialakuljon a gyomorfekélye. A türelmes embernek semmi köze sincsen a csendesen tűrő emberhez. Ő nagyon temperamentumos, aktív, spontán és túlaradóan jókedvű lehet.

A türelmetlenség idegesít

Legtöbb esetben nagyon kellemetlen. Némely esetben lehetséges, hogy nagyobb bajokat akadályoz meg. Az életben sok példát láthatunk ezen a téren.

Amikor a pénztárnál vagy a pénztárgép mellett állunk, kedvünkre figyelhetjük a türelmes és a türelmetlen embereket. Amikor még heten vannak előttünk, a bevásárlókosarukra vetett futó pillantás elárulja, hogy mennyi ideig fog tartani, amíg mi is sorra kerülünk. Ezen idő alatt még gyorsan össze lehet szedni, amit majdnem elfelejtettünk. A mögöttünk álló szabadon hagyja a helyünket és tolja a kocsit előre. Beszélgethetünk vele vagy nézhetjük az embereket. Tréfálkozhatunk a gyermekekkel, előre engedhetünk egy várandós édesanyát, akinek csak egy zacskó van a kezében és a kiszámolt pénz.

A hétköznapi életben néha türelmet követelnek tőlünk. Miért vagyunk olyan ritkán türelmesek a gyermekekkel szemben? Egyszerűen csak azért, mert gyengébbek?

A várakozással eltöltött idő nem változik

Az idő gyorsabban telik, ha az ember nem kizárólag a várakozásra koncentrál. Bizonyára ismeri a sorban várakozó türelmetlenek szokásait is. Szidják a személyzetet és a vevőket, akik sokat vásárolnak vagy túl sokat kérdezősködnek. Egyik lábukról a másikra állnak, az órára néznek és mindenkiel éreztetik, hogy a vonatuk egy percen belül indul. Várakozási idejük végtelenül hosszúnak tűnik. Nem csoda, hiszen kizárólag a várakozással vannak elfoglalva. Ha türelmesek vagyunk, biztossá segít idegeink megkímélésében, a türelmetlenség azonban egészen biztosan felőrli az idegeinket. A türelmes ember felismeri a helyzetet, megérti, felfogja, hogy nem áll módjában lerövidíteni az időt, nyugodtan kivárja, amíg a helyzet a javára megváltozik.

Minden gyermeknek egyéni programja és egészen sajátos módszere van, amely szerint fejlődik. Akár türelmesen, akár türelmetlenül: az idő, amit befektetünk, ugyanaz marad. Türelmesen mégis kevésbé idegesítő.

A gyermekeknek is türelemre van szükségük

Most azt kérdezi: mi köze az üzleti pénztárnak a „nevelés” témájához? Nagyon sok! Aki beáll egy várakozó sorba, annak türelmet kell tanúsítania. Akinek gyermeke van, tudnia kell, hogy a jövőben sokszor kell majd várakozni és a türelmet gyakorolni:

- kilenc hónapig várni a szülésre;
- várni a szülés ideje alatt;
- várni, amíg a gyermek nem ivott és nem erősödött meg;
- várni, amíg nem mosolyog, amíg nem jön az első foga;
- várni, amíg el nem alszik, amíg fel nem ébred újra;
- várni, amíg nem mászik, amíg nem ül, amíg nem jár, amíg nem beszél, amíg nem nézegeti a képeskönyveket, amíg nem csinál bele a bilibe;
- várni, amíg nem megy óvodába, hogy az édesanyja is fellélegezzon.

A gyermekvállalás várakozást jelent

Aki erre már a terhesség alatt nem állítja be magát, annak a szülés után csúnya meglepetésben lesz része. És ha már bejelentettük a várakozást, akkor várakozunk türelmesen és higgadtan. Hogyan teszünk szert türelemre és higgadságra, amikor az ember természeténél fogva türelmetlen? Egészen egyszerűen: akarni és gyakorolni kell, ez az egyedüli legjobb megoldás. Abban az esetben, ha van már gyermeke, akkor mindegy, hogy könnyen kezelhető vagy fellengzős gyermekről van szó, a gyermek nevelésére kell beállítani magát. Ez határozza meg az Ön tempóját. Ha több gyermeke van, sok minden egyszerűbb, némely dolog pedig bonyolultabb. Minden gyermeknek három vagy négy évig egészen intenzíven van szüksége Önre, azután pedig sokat segíthet, ha óvodába vagy gyermekcsoportba küldi. Három (vagy négy) intenzív év után gyermeke teljesen megváltoztatja az Ön életét.

(Folyt. köv.)

Carola Schuster-Brink

Vasárnapi jegyzet

Kőben fehér kereszt

Az utcafordulónál lévő kávézóban beszélgettünk. Éppen munkanélküli volt, kérdezte, tudok-e valamiféle munkaalkalmat, akár négy órában. Megpróbálom, többet nem ígérhetek. Életéről kezdett beszélni, spontán őszinteséggel. Bölcsen látja az életet – állapítottam meg, illúziók nélkül, mégis kimondhatatlan reménységgel, ami manapság ritka. Ekkor kérdeztem meg – alkalmas beszéd fordulatonál, hogy áll a hittel. Nem vagyok tagja egyetlen egyháznak, felekezetnek sem, egyszerűen csak hiszek Istenben. Eddig elég volt ennyi, de legutóbb történt valami. Valahol Erdélyben, kristályos vízű patak mellett heverésztem ismerősök társaságában. Ki-ki elfoglalta magát, pihenőként labdát pörgetett, rúgott vagy éppen olvasgatott. Jómagam a patak vizét néztem, az átlátszó medret, amikor észrevettem: szürke kő fölött suhan el a víz, a kövön fehér kereszt látszik. Gondoltam, építkezésről kerülhetett ide, és valamilyen okból – fehér kereszttel jelölték – olajos festékkel. Szóltam két srácnak, szedjék ki azt a követ ott, a patakából. Kézbe vettem, és láttam, a kereszt természetes képződmény, mintegy a kőben született. Különös érzésem támadt, előző napokban ugyanis a helyi református lelkésznek – jó barátomnak – elmondtam, hogy szó lehet a keresztelesemről. Bólintott – majd megbeszéljük, ha komolyan gondolom – fejezte be válaszát. Este hosszan töprengtem, témát adott a keresztség. Bevallom, bizonytalan magamba-pillantással zártam a napot, mielőtt elaludtam...

Másnap jött a kő-eset, ami mintha erőt sugallt volna, magam sem tudom mivel: a kereszt-jellel? a kő a helyével, hogy éppen az én szemem elé került? látóterembe? miért nem lejjebb vagy feljebb, ahol észre sem vettem volna? Olvastam olyasféle észrevételeket, hogy természetes tárgyak, az élő világ egyes részei, például a fák sosem tagadják meg magukat azzal, hogy vannak, és úgy, ahogyan a lényegük tartja, sosem hazudhatnak. Isten is ilyesféle lehet... Végül úgy határoztam, hogy megkeresztelkedem, igen, az a fehér kereszt jel lett számomra. És a kő is, meg a hely, ahol dönthettem. Elmondtam lelkész barátomnak mindezt, aki azzal fogadta, legyen óvatos, egy köjelzés nem biztos, hogy elég, sőt, nem biztos, hogy jelzés. Nekem igen – válaszoltam.

„Filozofálásunk” ezzel ért véget, ő sietett haza újszülött kisfiához, én a vonathoz, és arról meditáltam, amit számtalan zoltárszöveg, de a bölcsélet, az irodalom, a művészet lapjai is vallanak – a teológián kívül: Isten létét, nagyságát hirdeti a teremtés, amelyből a kő sem marad ki.

Hogy valakinek az életfordulóján éppen a dolgok, tárgyak adnak biztatást döntésre, egyenesen a kegyelem műve lehet.

Otthon analógiát kerestem a történethez. Az 1960-ban elhunyt francia költő, Jules Supervielle sorait találtam ide illőnek, akinek a „Versei segítenek élni”:

Gyermekkorunk a partról
bennünket folyni néz:
Miféle folyam ez, mely
a lábunkig fölér? S e
magasodó gólyák?
S póre fény-verés?
S zavar, hol a lélek
magára ismer? És
mily módja is a létnek
e van-s-volt létezés

És én, ki nem tudok felelni,
szeretnék egy kis árny lábához telepedni.

Tóth Sándor

hírek információk

Május első vasárnapján, az idén május 6-án ünnepeljük anyák napját. Algyón a 8.30-kor, Móravárosban a 10 órákor kezdődő szentmisen énekekkel, verssel köszöntik a jelenlévő édesanyákat, nagymamákat, dédnagymamákat, leendő anyukákat. A szentmise végén, Fazakas Attila plébános minden édesanyát egy szál virággal ajándékoz meg az anyai hivatás vállalásával járó áldozatos szeretetük iránti megbecsülésének jeleként.

Bálint Sándor boldoggá avatásáért imádkoznak a hívek a Havasboldogasszony templomban május 9-én, szerdán 18 órákor kezdődő szentmisében, majd 19 órától Barna Gábor egyetemi tanár tart vetítéssel egybekötött előadást a néprajztudós életéről, munkásságáról „Alsóváros szentje” címmel a ferences rendházban (Mátyás tér 26/a). Május 10-én, csütörtökön 12 órától koszorúzási ünnepséget tartanak szintén Barna Gábor szervezésében Bálint Sándor sírjánál, a művészettörténész halálának 38. évfordulója alkalmából. Kora délután Bálint Sándor szobraián tartanak megemlékezést két helyszínen: 12.30-kor a Mátyás téren, a ferences testvérek közreműködésével, 13 órától pedig a Dóm téri Pantheonban.

„A nevelés speciális lehetőségei” címmel rendez szimpóziumot a Gál Ferenc Főiskola május 11-én, Szegeden. A rendezvényen a speciális pedagógia elméletéről és gyakorlatáról, a pedagógusra váró mind összetettebb kihívásokról hangzanak el előadások. A speciális pedagógiai rendezvényen egységesen tárgyalják a pedagógusi gyakorlat számára a kiemelten tehetségesek csoportjától kezdve a sajátos nevelési igényű, a beilleszkedési, tanulási, magatartási nehézséggel küzdő gyermekek köréig tartó fejlesztés céljait, eszközeit. A szimpóziumon való részvétel 5 órás pedagógus-továbbképzésként is teljesíthető, amit a SZEGEPI partnersége biztosít. Jelentkezni május 9-ig a Gál Ferenc Főiskola vagy a SZEGEPI (Szeged-Csanádi Egyházmegye Pedagógiai Intézete) honlapján elérhető felületen lehet.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye a Nemzeti Eucharisztikus Kongresszusra való készület jegyében „Keljünk útra, hogy életet merítsünk!” mottóval hirdet Egyházmegyei Zarándoklatot és Találkozót május 26-ára, Óföldsékre.

A keresztény hívő életében mindig fontos szimbólum a zarándoklat: a cél, az út, a megérkezés és a közben megélt istenkapcsolat jelképe. Az egyházmegye Oktatási Helynöksége által szervezett zarándoklat célja az egymással és Istennel való kapcsolat találkozás élményének biztosítása, az egyházmegye közösségéhez való tartozás, identitás erősítése.

A zarándoklatra a szervezők szeretettel várják az egyházmegye papságát, hitoktatóit; családokat, hittanosokat, az katolikus iskolák közösségeit és minden érdeklődőt. A zarándoklat górdülékény szervezése érdekében a szervezők kéri, a zarándoklat résztvevői szándékukat jelezzék az alábbi elérhetőségen: www.corunum2020.hu weboldalon Egyházmegyei Zarándoklat és Találkozó (Regisztráció) menüpont alatt. A regisztráció határideje május 10., csütörtök. A program:

9:30 órától gyülekező a földéaki Szent László templomnál

10:00 közös gyalogos zarándoklat Óföldsékre

11:45 érkezés Óföldsékre

12:00 közös ebéd (az ebéd regisztrációhoz kötött)

13:00 Zenei, néptánc és irodalmi előadások

14:00 szentségimádás az óföldséki templomban és egész délután szentgyónási lehetőség

15:00 Szentmise a templom előtti téren, főcelebráns Kiss-Rigó László püspök

16:00 a program zárása

Mészáros Zsolt Máté orgonaművész hangversenyére várják az érdeklődőket a Székesegyházba május 12-én, szombaton este 7 órától. A koncert részletes műsora a domorgona.hu honlapon olvasható. A belépés ingyenes.

Boldogasszony kiállítás nyílik május 11-én, pénteken 17 órákor a Szegedi Dóm Látogatóközpontban. A Nemzetstratégiai Kutatóintézet munkatársai által szervezett tárlat fővédnöke Áder János köztársasági elnök, védnöke Szász Jenő, a Nemzetstratégiai Kutatóintézet elnöke, kurátora pedig Tóth Norbert, a Forrás Művészeti Intézet igazgatója.

A kiállítás első állomása a budapesti Várkert Bazárban volt, ahonnan 2015-ben indult útjára a Kárpát-medencében. Kárpátalja, Erdély, Délvidék, a Felvidék, majd a krakkói és a bécsi helyszínt követően 2018-ban tért vissza az anyaországba. A tárlaton ötvenöt művész alkotásai láthatóak, többek között Jankovics Marcell, Gyulai Líviusz, Orosz István grafikája, Kő Pál és Melocco Miklós szobrai, Kubinyi Anna, Pérel Zsuzsa, Hager Ritta textil alkotása, Petrás Mária kerámiaja, Incze Mózes, Somogyi Győző és Molnár János festményei. A gyűjtemény június 3-ig látható Szegeden.

Az egyházmegye tavaszi bérmálási rendje szerint május 13-án, vasárnap 8.30 órákor Gerendáson, 9.00 órákor Szeged-Alsóvárosban és Domaszéken, 9.30 órákor Dombegyházán, 10 órákor Mórachalmon, 10.30 órákor Balástyán, valamint 18.00 órákor Szeged-Rókuson és Üllésen lesz bérmálás.

A Belvárosi Plébánia szervezésében minden hónap harmadik vasárnapján, 16 órától várják a plébánia közösségéhez tartozó kisgyermekes családokat az óvodások miséjére a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.). A következő alkalom május 13-án lesz.

Jótekonysági koncertet szervez május 13-án, jövő vasárnap este 7 órától az Új zsinagógában (Jósika u.10.) a Szeged-Csanádi Egyházmegye által támogatott GEMMA Központ fogvatékkal élő gyermekei javára a Docpiano Band. A Hakol beseder, azaz Minden rendben elnevezésű koncerten a közönség különleges és interaktív utazáson vehet részt időben és térben, valamint zenei stílusokban és kultúrákban.

A zenekar tagjai: Juhász Máté és Kovács András a Magyar Rotary Zenei Nagyköveteiként a barátság és a jóakarát, a tolerancia és az elfogadás alapelveinek szolgálatában ajánlották fel a rendezvény bevételét a beteg gyermekeknek, akik speciális játszótérre gyűjtenek. Az esten közreműködik Borovics Tamás és Náray Erika színművész is.

Az Ausztriai Magyar Pedagógusok Egyesületének (AMAPED) kezdeményezésére Bécsben rendezték meg április 14-én a Mátyás király mesemondó- és szavalóversenyt, melyen több mint 300 mesemondó és szavaló vett részt. Fekete Flóra, a Gál Ferenc Főiskola Pedagógiai Karának első éves óvodapedagógus hallgatója III. helyezést ért el a pedagógusok kategóriájában.

Gazdasági Campus Konferencia – A tudomány szolgálatá Békéscsabán címmel rendezett tanácskozást április 25-én a Gál Ferenc Főiskola Gazdasági Kara. A rendezvény védnöke Kozma Gábor rektor és Szarvas Péter békéscsabai polgármester volt. Köszöntőjükben hangsúlyozták, hogy a fenntartóváltással új esélyt kapott a Campus a dinamikus fejlődésre, annak érdekében, hogy a helyi szellemi élet központjává váljon, és versenyképes képzést kínáljon. Az előadásokat a Gazdasági Kar oktatói és a Marzek Kner Packaging Kft. igazgatója tartották. A mintegy 200 fő résztvevő között a Szeged-Csanádi Egyházmegye főiskolájának oktatói és hallgatói mellett jelen voltak a helyi középfokú intézmények tanárai és diákjai, illetve a város társadalmi-gazdasági életének meghatározó szereplői is. A konferenciát partnerségi találkozó, Campus Büfé és Campus séta követte.

A hétvégén ballagási ünnepségüket tartó, középiskolai tanulmányaikat befejező diákoknak, a Toronyirány szerkesztősége nevében gratulálunk, és sok sikert kívánunk az érettségi vizsgákhoz!

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.